

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Barbary Pořízkové a soudců JUDr. Radana Malíka a JUDr. Tomáše Rychlého v právní věci žalobce: **O. S.**, zast. Mgr. Ing. Vlastimilem Mlčochem, advokátem se sídlem Sekaninova 1204/36, Praha 2, proti žalované: **Policie České republiky, Ředitelství služby cizinecké policie**, se sídlem Olšanská 2, Praha 3, proti rozhodnutí žalované ze dne 4. 12. 2017, č. j. CPR-23731-2/ČJ-2017-930310-V243, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 8. 2. 2018, č. j. 1 A 140/2017 - 15, o návrhu na přiznání odkladného účinku,

t a k t o :

Kasační stížnosti **s e** odkladný účinek **n e p ř i z n á v á**.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Podanou kasační stížností se žalobce (dále jen „stěžovatel“) domáhá zrušení v záhlaví uvedeného rozsudku Městského soudu v Praze (dále jen „městský soud“), kterým byla jako nedůvodná podle § 78 odst. 7 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), zamítnuta jeho žaloba proti v záhlaví označenému rozhodnutí žalované. Tímto rozhodnutím bylo zamítnuto jeho odvolání a potvrzeno rozhodnutí Policie České republiky, Krajského ředitelství policie hl. m. Prahy, ze dne 24. 7. 2017, č. j. KRPA-268000-16/ČJ-2017-000022-ZAM, kterým bylo stěžovateli dle § 119 odst. 1 písm. b) bodu 3 zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů, ve znění účinném pro projednávanou věc (dále jen „zákon o pobytu cizinců“), uloženo správní vyhoštění a současně na 1 rok stanovena doba, po kterou mu nelze umožnit vstup na území členských států Evropské unie.

[2] Stěžovatel současně s kasační stížností podal blanketní návrh na přiznání odkladného účinku, který přes výzvu Nejvyššího správního soudu ze dne 26. 2. 2018, č. j. 9 Azs 62/2018 - 6, do dnešního dne nedoplnil.

[3] Žalovaná ve vyjádření uvedla, že nemá námitky proti přiznání odkladného účinku, neboť řízení o správním vyhoštění bylo zahájeno pro protiprávní jednání, kterého se stěžovatel dopustil v době oprávněného pobytu na území ČR. V uvedeném ohledu by nepřiznání odkladného účinku kasační stížnosti skutečně mohlo znamenat nepoměrně větší újmu, než jaká může vzniknout jiným osobám jeho přiznáním. Současně má za to, že v uvedeném případě nebude jeho přiznání ani v rozporu s veřejným zájmem.

[4] Kasační stížnost nemá podle § 107 odst. 1 s. ř. s. odkladný účinek. Nejvyšší správní soud jej však může na návrh stěžovatele přiznat; užije přiměřeně § 73 odst. 2 až 5 s. ř. s. Podle § 73 odst. 2 s. ř. s. lze přiznat odkladný účinek, jestliže by výkon nebo jiné právní následky

rozhodnutí znamenaly pro stěžovatele nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a jestliže to nebude v rozporu s důležitým veřejným zájmem.

[5] Soud upozorňuje na mimořádnou povahu odkladného účinku. Kasační stížnost proti rozhodnutí soudu ve správním soudnictví je mimořádným opravným prostředkem. Přiznáním odkladného účinku kasační stížnosti odnímá Nejvyšší správní soud před vlastním rozhodnutím ve věci samé právní účinky pravomocnému rozhodnutí krajského soudu, na které je třeba hledět jako na zákonné a věcně správné, dokud není jako celek zákonným postupem zrušeno. Přiznání odkladného účinku proto musí být vyhrazeno pro ojedinělé a výjimečné případy. Soud k tomu dodává, že není možné obecně definovat výčet případů, který je možné zahrnout pod § 73 odst. 2 s. ř. s., protože uvedené ustanovení patří mezi normy s vysoce abstraktní hypotézou.

[6] Soudní řád správní nestanoví žádné speciální náležitosti návrhu na přiznání odkladného účinku. Návrh proto musí splňovat pouze obecné náležitosti podání specifikované v § 37 odst. 3 s. ř. s., tedy musí z něj být patrné, čeho se týká, kdo jej činí, proti komu směřuje, co navrhuje, a musí být podepsán a datován. Navrhovatel by v něm měl identifikovat žalobu (a v jejím rámci správní rozhodnutí), již chce přiznat odkladný účinek, doložit naplnění zákonných podmínek (zejména vymezit újmu, kterou pro něj napadené správní rozhodnutí znamená) a navrhnout soudu výrok jeho usnesení (petit). Odkladný účinek lze přiznat pouze správním rozhodnutím, které jsou předmětem žaloby, nikoliv jiným (byť úzce souvisejícím, navazujícím či předcházejícím). Neunese-li žalobce břemeno tvrzení ohledně skutečností nasvědčujících existenci nepoměrně větší újmy, nebo se domáhá odkladného účinku vůči jiným než žalobou napadeným rozhodnutím, bude jeho návrh na přiznání odkladného účinku zamítnut (srov. Blažek, T. a kol.: Soudní řád správní - online komentář. 3. vydání. Praha: C. H. Beck, 2016, § 73). Závěry týkající se návrhu na přiznání odkladného účinku žalobě lze aplikovat také na návrh na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti.

[7] Pro přiznání odkladného účinku kasační stížnosti musí být v souladu s usnesením rozšířeného senátu ze dne 1. 7. 2015, č. j. 10 Ads 99/2014 – 58, publ. pod č. 3270/2015 Sb. NSS, splněny tři materiální předpoklady: 1) výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí musí pro stěžovatele znamenat újmu, 2) újma musí být pro stěžovatele nepoměrně větší, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, 3) přiznání odkladného účinku nesmí být v rozporu s důležitým veřejným zájmem.

[8] Újma, která má hrozit stěžovateli, nesmí být vzhledem k jeho poměrům bagatelní, ale naopak významná, taková, která opravňuje, aby v jeho konkrétním případě pravidlo, že kasační stížnost odkladný účinek nemá mít, nebylo výjimečně uplatněno. Vznik takto chápané újmy musí být v příčinné souvislosti s výkonem či jiným právním následkem plynoucím z rozhodnutí krajského soudu.

[9] Při posuzování návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti je proto třeba, aby se soud primárně zaměřil na zkoumání, zda stěžovatel uvádí skutečnosti, které by dokládaly možnost vzniku jeho nepoměrně větší újmy oproti jiným osobám. Tyto skutečnosti jsou vždy individuální, závislé pouze na osobě a situaci stěžovatele.

[10] Stěžovatel v žádosti neuvedl žádné důvody, pro které by mu měl být odkladný účinek přiznán a ani přes výzvu Nejvyššího správního soudu ze dne 26. 2. 2018, č. j. 9 Azs 62/2018 - 6, doručenou téhož dne jeho zástupci, ji nedoplnil. Dostatečně tudíž netvrdil a neprokázal naplnění již první z podmínek pro přiznání odkladného účinku kasační stížnosti. Za této situace již není

pokračování

třeba zkoumat naplnění ostatních zákonných předpokladů pro přiznání odkladného účinku dle § 73 odst. 2 s. ř. s., tedy disproportionalitu případné újmy a absenci rozporu přiznání odkladného účinku s důležitým veřejným zájmem.

[11] Soud závěrem uvádí, že tímto usnesením nepředjímá, jaké bude meritorní rozhodnutí ve věci samé.

[12] Nejvyšší správní soud z důvodů výše uvedených vyhodnotil, že nebyly naplněny požadavky § 73 odst. 2 s. ř. s. ve spojení s § 107 s. ř. s., a proto kasační stížnosti stěžovatele nepřiznal odkladný účinek.

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 29. března 2018

JUDr. Barbara Pořízková
předsedkyně senátu